

12. tanulmány

A Szentlélek munkája

Szombat délután – március 18.

Sokra tarthatunk igényt mennyei Atyánktól, mert Ő komoly áldásokat tartogat számunkra. Higyünk Istenben, bízunk meg benne, s így magasztalhatjuk nevét. Ha le is teper minket az ellenség, az Úr nem vet el, nem hagy magunkra, nem utasít el. Ellenkezőleg! Krisztus áll Isten jobbján, Ő jár közben értünk. „Ha valaki vétkezett, van szószólónk az Atyánál. Jézus Krisztus, az igaz.” (...)

Ne hallgass az ellenfél sottóságaira! Szabadulj fel, elnyomott lélek! Ne rettegj! Így szólj szegény, csüggedő szívedhez: „Bízzál Istenben, mert még hálát adok én néki, az én szabadítómnak és Istenemnek.” Tudom, hogy az Úr szeret téged. Bízz hát meg benne. Ne gondolj szomorúságot és kétségbeesést keltő dolgokra, fordíts hátat minden kellemetlen érzésnek; gondolj inkább drága Jézusunkra. Arra gondolj, hogy Ő meg tud menteni, üdvözíteni; hogy örök, páratlan szeretettel szeret: igen, téged! Tudom, hogy az Úr szeret. Ha nem bírsz a magad hitére támaszkodni, támaszkodj a másokéra. Mi hiszünk és remélünk ügyedben. Isten elfogadja érted a mi hitünket.

(...) A hitben békesség rejlik, a Szentlélekben pedig öröm. A hit békét terem, az Úrban bizás pedig örömet. Higgs, higgs, a lelkem mélyéről mondom, hogy higgs! Talál nyugalmat Istenben! Ő meg tudja őrizni, amit rábízunk. Mindenben diadalmaskodni tudsz őáltala, aki szeret téged. – *Bizonyságtételek*, 2. kötet, 319. old.

Jézus megígérte, hogy mennybemenetele után elküldi a Vigasztalót. A Lélek, az istenség teljességében, kinyilatkoztatja a mennyei kegyelem hatalmát mindazoknak, akik elfogadják és hisznek Krisztusban mint személyes Üdvözítőben. A mennyei istenségnek három élő személye

van; e három nagy hatalom – az Atya, a Fiú és a Szentlélek – nevében azok, akik élő hittel elfogadják Jézust, alámerítetnek; e hatalmak a menny engedelmes alattvalóival együtt munkálkodnak, hogy a megtértek Krisztusban új életet éljenek. – *Evangelizálás*, 615. old.

A Megváltó által küldött Szentlélek feladata, hogy megtanítsa a tanítványokat mindenre, és eszükbe juttassa mindazt, amire szükségük van. Neki kell képviselnie Jézust, az elveszett emberiségért szüntelenül munkálkodó Oltalmazót. Az Úr folyamatosan közbenjár értük, hogy lelki erőt kapjanak, és az egység erejével kordában tarthassák a gonoszt, az Isten és ember ellen küzdő ellenséget.

Aki kezdettől fogva tudta, mi lesz a vég idején, mindent megtervezett annak érdekében, hogy Sátán és ügynökei támadásait kivédje. Az Úr betartja ígérését, melyet minden korban élő híveinek adott. (...)

Biztosít afelől, hogy a Szentlélek állandóan mellettünk van, hogy védőügyvédként az érdekünket képviseli, és vezeti lépteinket. Arra kér, hogy bízunk benne, és hagyatkozzunk teljesen rá. A Szentlélek állandóan munkálkodik bennünk: tanít, gondolatokat idéz fel bennünk, bizonyosságot tesz arról, hogy Isten Vigasztalójaként érkezett mellénk, és Ítélnőként és Vezetőként meggyőz bűneinkről. (...)

A mi dolgunk mindössze együttműködni Krisztussal, hogy hozzá hasonlóan tökéletességre jussunk. Ha hittel egységre jutunk vele, bízunk benne, és elfogadjuk Őt, a részévé válunk, és jellemünkben megmutatkozik az Ő dicsősége. – *Reflecting Christ*, 129. old.

Vasárnap – március 19.: Meggyőz a bűnről

Jézus a Szentlélek hivatását ezekkel a szavakkal vázolja: „Az, amikor eljön, megfeddi [oktatja] a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében.” (Jn 16:8) A Szentlélek meggyőz a bűnről. Ha a bűnös átadja magát a Lélek megelevenítő befolyásának, akkor megtérésre jut, és felismeri az isteni követelmények iránti engedelmisség fontosságát.

A megtérő bűnösnek, aki éhezi és szomjúhossa az igazságot, a Szentlélek kinyilatkoztatja Isten Bárányát, aki hordozza a világ bűneit. „Az enyémből vesz és megjelenti néktek – mondta Jézus. – Az mindenre

megtanít majd titeket, és eszetekbe juttatja mindazokat, amiket mondtam néktek.” (Jn 16:14; 14:26)

A Szentlelket az Úr adta megújító erőként, hogy hathatóssá tegye a Megváltó halála által szerzett üdvösséget. Igyekszik az emberek figyelmét állandóan arra a nagy áldozatra irányítani, amit Krisztus hozott a golgotai kereszten. Bemutatja Isten szeretetét a világ előtt, és a bűneiről meggyőzött lélek számára hozzáférhetővé teszi a Szentírás értékeit.

Miután a Szentlélek meggyőzte az embert bűneiről, az életszentség és igazság színvonalát feltárta előtte, elvonja szeretetét e világ dolgaitól, és betölti lelkét a szentség utáni vágygal. „Az elvezérel majd titeket minden igazságra” (Jn 16:13), jelentette ki az Üdvözítő. Ha az emberek készek arra, hogy a Lélek munkálkodjék bennük, akkor egész lényük megszentelődését véghezviszi. A Szentlélek az isteni jellemvonásokat vési be a lélekbe. Hatalma által oly világossá teszi az élet útját, hogy senki sem tévedhet el. – *Apostolok története*, 52. old.

Amikor Krisztus meggyógyította Simont a bélpoklosságból, a halál torkából szabadította ki őt. Simon mégis kétségbe vonta, hogy a Megváltó próféta volt. (...)

Nátán próféta Dávidhoz intézett feddéséhez hasonlóan Jézus is példázat formájában mondta el üzenete lényegét. Hagyta, hogy vendéglátója maga hozza meg a döntését. Simon vitte vétekbe azt a nőt, akit most annyira lenézett. Mélyen megsértette őt. (...) A férfi igazabbnak vélte magát Máriánál, Jézus azonban meg akarta értetni vele, milyen hatalmas bűnt követett el. (...)

Simon rideg és érzéketlen hozzáállása a Megváltóval szemben bizonyosságot tett arról, mennyire kevésbé értékeli a kapott irgalmat. Azt gondolta, szívességet tesz Jézusnak, ha a házába hívja. Most azonban megmutatkozott, milyen is ő valójában. (...) Vallása pusztán farizeusi öltözet volt. (...) Máriának megbocsáttattak a bűnei, neki azonban nem. A keményszívű igazságszolgáltatás, amit a nőnek kívánt, valójában őt tartotta fogva.

Simont megindította Jézus jósága, hogy nem feddte meg őt nyilvánosan a vendégek előtt. Tudta, hogy ő maga nem abban a bánásmódban

részesült, amit Máriával szemben viszont jogosnak ítélt. (...) A leleplezés megkeményítette volna Simon szívét, és ezzel még nehezebbé vált volna megtérése, a türelmes, tapintatos feddő szavak azonban meggyőzték, hogy rossz úton jár. Megértette, milyen sokkal tartozik a Megváltónak. Büszkesége szerénységgé változott, és megtért. Az öntelt farizeus alázatos, önfeláldozó tanítvány lett. – *Conflict and Courage*, 308. old.

Hétfő – március 20.: Szükségünk van az igazságra

Összüleink az ártatlanság fehér palástját viselték, amikor Isten az Édenbe helyezte őket. Tökéletes összhangban éltek az Úr akaratával. (...) Gyönyörű, lány fényugár, Isten fénye takarta be a szent párt. Ez a fénypalást lelki öltözékük, mennyei ártatlanságuk szimbóluma volt. Ha hűségesek maradtak volna a Teremtőhöz, ez a fény állandóan betakarta volna őket. De amikor vétkeztek, elszakadtak Istentől, és az őket körülölelő fény eltávozott. Szégyellve meztelenségüket, egymáshoz varrt fügefalevelekkel próbálták a mennyei öltözéket pótolni.

Isten törvényének áthágói ezt teszik Ádám és Éva engedetlensége óta. Fügefaleveleket varrnak össze, hogy betakarják törvénszegés okozta meztelenségüket. Maguk szabta öltözéket viselnek. Saját cselekedeteikkel próbálják bűneiket eltakarni és Isten tetszését elnyerni.

Ez azonban lehetetlen. Az ember nem találhat ki semmi olyat, amivel ártatlanságának elvesztett palástját helyettesíthetné. Akik Krisztussal és az angyalokkal együtt ülnek a Bárány menyegzői vacsoráján, nem viselhetnek fügefalevel-öltözéket, sem hétköznapi ruhát.

Csak a Jézus által kínált ruha teheti az embert alkalmassá arra, hogy megjelenjen Isten előtt. Ezt az öltözéket – saját igazságának palástját – helyezi Krisztus minden bűnbánó, hívő lélekre. (...)

A mennyei szövőszéken szőtt palást egyetlen szálát sem szőtték emberi elgondolás szerint. Az Üdvözítő emberi testben tökéletes jellemet alakított ki, és ezt a jellemet kínálja fel nekünk. „Mint megfertőztetett ruha minden mi igazságaink.” (Ésa 64:5) Amire csak önmagunktól vagyunk képesek, mind-mind beszennyezi a bűn. Isten Fia azonban „azért jelent meg, hogy a mi bűneinket elvegye; és őbenne nincsen bűn” (Jn 3:4). – *Krisztus példázatai*, 310–311. old.

Ha alávetjük magunkat Krisztusnak, (...) az Ő életét éljük. Ez azt jelenti, hogy igazságának ruháiba öltözünk. Amikor ránk tekint, nem fügefalevelekből készített ruhánkat látja, nem mezítelenségünket, bűntől eltorzult testünket, hanem Jézus igazságának öltözetét: a Jehova törvényének való feltétlen engedelmesség ruháját.

Isten mindenkinek felajánlja segítségét, hogy minden idegszálunkat, lelki izmainkat megerősítse az előttünk álló próbák idejére. A következő üzenetet bízta rám: Öltözzétek fel Krisztus igazságának teljes fegyverzetét. (...) Ha megtettétek a részleteket, biztosítva van számotokra a győzelem. Minden lélek számára adott a kegyelmi ajándék, hogy az örök Sziklára építhessen. – *My Life Today*, 311. old.

Sokan be vannak csapva szívük állapotát illetően. Nem veszik észre, hogy az emberi szív mindennél csalárdabb és elkeserítően gonosz. Saját igazságukkal vonják körül magukat, és megelégednek a saját emberi mértékük kijelölte jellemszint elérésével. Az isteni mérték elérése nélkül azonban végzetes bukásokban van részük, saját erőből pedig nem képesek eleget tenni Isten rendeléseinek. – *Szemelvények Ellen G. White írásából*, 1. kötet, 320. old.

Kedd – március 21.: Meggyőz az ítéletről

Krisztus azért jött a földre, hogy minden ember elnyerhesse az üdvösséget. A Golgota keresztyén megfizette az elveszett világért a jóvátétel felülmúlhatatlan díját. Szerénysége, önfeláldozása az elbukott ember iránti mélységes szeretetét bizonyítja. Azért jött a földre, hogy megkeresse és megmentse az elveszettet. Küldetése a bűnösökért történt, minden bűnösért, minden nyelvből és népből. Mindenkiért kifizette az árat, hogy megváltsa, egységre és összhangba hozza magával őket. Nem hagyta ki a legtévelygőbbet és a legbűnösebbet sem. Különösen azokért fáradozott, akik a legjobban rászorultak. Minél nagyobb szükségük van a megigazulásra, annál nagyobb Jézus megértése, annál mélyebb az érdeklődése, annál buzgóbban fáradozik értük. Nagy, szerető szíve mélyen megindul azokon, akiknek állapota a legreménytelenebb, azokon, akik leginkább rászorulnak az átalakító kegyelemre. – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 603. old.

A bűnbe esett ember Sátán foglya. Jézus Krisztus hivatása volt, hogy az embert kimentse a gonosz hatalmából. Az ember, elesett természeténél fogva, hajlamos arra, hogy az ördög sugallatát kövesse. Saját erejéből ennek a rettenetes ellenségnek képtelen is ellenállni, hacsak nem a benne lakó Krisztus, a hatalmas győztes fékezi kívánságait és ad erőt. Csak Isten korlátozhatja Sátán hatalmát. Az ördög ide-oda jár a földön. Egyetlen percig sincs tétlenül, nehogy egy olyan alkalmat is elmulasszon, ami az emberi lelkek megrontására rendelkezésére áll. Nagyon fontos, hogy Isten gyermekei mindezt megértsék, és hogy Sátán csapdáit elkerüljék. – *Üzenet az ifjúságnak*, 43. old.

Az utolsó ítélet napján minden elveszett lélek megérti az igazság elutasításának súlyát. Mindenki, akit elvakított a törvénytelenység, megláthatja majd a keresztet és valódi jelentőségét. A bűnösök elítéltként állnak majd Kálvária és titokzatos Áldozata képe előtt. Nincs többé helye hazug kifogásoknak. Az emberi hitehagyás a maga utálatosságában nyilatkozik meg. Mindenki learatja választásának gyümölcsét. – *Isten fiai és leányai*, 244. old.

A végső ítéletkor bebizonyosodik, hogy a bűnre semmiféle ok nincs. Amikor az egész föld Bírója Sátánnak szegezi a kérdést: „Miért lázadtál ellenem, és ragadtad el tőlem országom polgárait?” – a bűn szerzőjének nem lesz semmi mentsége. Minden száj megnémul, és a lázadás serege szóltan lesz.

A Golgota keresztje nemcsak a törvény változhatatlanságát hirdeti a világegyetemnek, hanem azt is, hogy a bűn zsoldja a halál. A haldokló Megváltó „elvégeztetett” kiáltásával megkondult Sátán felett a lélekharang. Az oly régóta folyó nagy küzdelem eldőlt, és most már biztos volt, hogy a bűn végleg megsemmisült. Isten Fia átlépte a sír kapuját, hogy „a halál által megsemmisítse azt, akinek hatalma van a halálon, tudniillik az ördögöt” (Zsid 2:14).

Lucifer magas méltóságra vágyott, ezért ezt mondta: „Az Isten csillagai fölé helyezem ülőszékemet, (...) hasonló leszek a Magasságoshoz.” Isten pedig kijelenti: „Tettelek hamuvá a földön, (...) s többé örökké nem leszel!” (Ésa 14:13–14; Ez 28:18–19) – *A nagy küzdelem*, 503. old.

Szerda – március 22.: Az üdvbizonyosság

Hogyan kételkedhetünk, hogyan veszíthetjük el bizonyosságunkat, hogyan is érezhetjük hát, hogy árvák vagyunk? Jézus a törvényszegők javára vette magára az emberi természetet, azért lett hozzánk hasonló, hogy mi majd örök békének és biztonságnak örvendezhessünk. Védőügyvédünk van a mennyben, és aki személyes Üdvözítőjének fogadja el Őt, nem marad árván, hogy saját maga hordozza bűnei terhét.

„Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk.” „Ha pedig gyermekek, örökösök is; örökösei Istennek, örököstársai pedig Krisztusnak; ha ugyan övele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.” „Még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy ha nyilvánvaló lesz, hasonlóvá leszünk öhozzá, mert meg fogjuk látni, amint van.” (1Jn 3:2; Róm 8:17) – *Gondolatok a Hegyibeszédről*, 104. old.

Teljes átadás, tökéletes bizalom és mindennekfelett való szeretet jellemzi azt a hitet, ami szoros kapcsolatba hoz minket Krisztussal. Ez a hit szeretet által működik, és megtisztítja a lelket. Követői életében a Megváltó őszinte engedelmességet munkál az Atya parancsolatai iránt. A Jézussal való élő kapcsolat eredménye az Isten és az emberek irányában tanúsított szeretet. „Akiben pedig nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé.” (Róm 8:9) – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 1. kötet, 334. old.

Földi munkánk befejezésekor, amikor Krisztus eljön hűséges gyermekeiért, mennyei Atyánk országában napsugárként fogunk tündökölni. Ezt megelőzően azonban minden tökéletlenséget fel kell ismerünk és ki kell vetnünk magunkból. Minden irigységet, féltékenységet, rosszindulatú rágalmazást és önző tervet fel kell számolnunk az életünk-ből. (...)

Minden Istentől kapott erőnkkel igyekezzünk eljutni a Krisztusban való érett férfúság fokára! Igyekezzünk egyre magasabbra jutni az Ő teljessége felé, és elérni az Ő jellemének tökéletességét! Amikor az Úr szolgálói eljutnak erre a pontra, pecsétet kapnak a homlokukra. A feljegyzést készítő angyal kijelenti: „Elvégeztetett!” Isten gyermekei teljességre jutnak abban, akinek a teremtés és megváltás által tulajdonai lettek. (...)

Amikor Krisztus eljön, magával viszi azokat, akik az igazságnak való engedelmesség által megtisztították lelküket. (...) Halandó testünk halhatatlanságot ölt magára. Romlott és betegségeknek kitett jellege halandóról halhatatlanra változik. Magasabb rendű természet részeseivé leszünk. Mindazoknak a teste dicsőségessé válik, akik az igazságnak való engedelmesség által megtisztítják lelküket. Ők mind teljesen elfogadták Krisztust, és teljesen hittek benne. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 3. kötet, 427. old.

Elérkezett az idő, amikor számítanunk kell arra, hogy az Úr nagy dolgokat fog tenni értünk. Törekvéseink nem hagyhatnak alább! Növekednünk kell az Atya kegyelmében és ismeretében! Mielőtt a munka lezárul, és Isten népének elpecsételése befejeződik, részesülni fogunk Isten Lelkének kitöltésében. Mennyei angyalok lesznek közöttünk. Most van a mennyre való felkészülés ideje. Az Úr minden parancsa iránti teljes engedelmisségben kell járnunk. – *Szemelvények Ellen G. White írásaiból*, 1. kötet, 111. old.

Csütörtök – március 23.: Szentlélek és a reménység

Isten rettenthetetlen erővel hívja a reménykedő, bizakodó és hívő embereket, akiket boldoggá tesz a végső győzelem gondolata, és akiket nem állíthatnak meg akadályok. Aki szilárd elhatározással csatlakozik az igazság elveihez, biztos lehet abban, hogy jelleme leggyengébb pontjai az erősségeivé válnak. Mennyei angyalok tartózkodnak azok közelében, akik küzdenek, hogy életüket Istennel és szent törvényével összhangban éljék. Az Úr mellette áll annak, aki ezt mondja: „Le kell győznöm a körülöttem tornyosuló kísértéseket, különben azok elűzik Krisztust a szívemből.” Az Úr harcol majd és száll szembe minden nehézséggel. A fentről kapott erő segítségével a hívő kordában tarthatja szenvedélyeit és hajlamait, amelyek ellenkező esetben elhatalmasodnának fölötte.

Akkor mégis miért ne mehetnének bátran és bizalommal előre mindazok, akik a sötétség hatalmával szembeszállnak? Isten, Krisztus és a Szentlélek áll az oldalukon! (...) Akik Immánuel fejedelmének véres

zászlaja alatt vonulnak fel, ne tegyenek olyat, amivel rossz fényt vetnek az ügyre, amiért harcolnak. Jézus elvárja katonáitól, hogy legyenek bátrak, hűségesek és elkötelezettek. – *In Heavenly Places*, 327. old.

Reménykedj és bízz Istenben! Nyugodj meg az Ő ígéreteiben!

Amikor az ördög kétséget és bizalmatlanságot akar szítani benned, zárd be előtte szíved ajtaját. Emeld fel a tekinteted az örökkévaló dolgokra, és minden percben rendelkezésedre fog állni a szükséges erő. Hited próbája értékesebb az aranyból. Ez tesz bátorrá, hogy az Úr harcosa lehess. – *Our High Calling*, 86. old.

Ha Jézus nem áldozta volna fel magát értünk, és nem támadt volna fel, sosem leltünk volna békére, és sosem tapasztaltuk volna meg az igazi örömet: csak a sötétség borzalmait és a keserű kétségbeesés érzését ismernénk. Szívünk és ajkunk dicsérje az Urat! Egész életünkben részünk volt a menny ajándékaiban, Urunk bűnhődése felbecsülhetetlen áldozatában. (...) Köszönet és hála legyen szüntelenül ajkunkon! Ha valakinek az életében voltak is sötét fejezetek, temesse el azokat! Múltját ne tartsa életben a folyamatos ismétlődés. (...) Csak azokat a gondolatokat és érzéseket tápláljátok magatokban, amelyek a hála és a köszönet gyümölcseit termik. (...)

Könyörögve kérlek: ne ejtsetek ki egyetlen zokszót sem, hanem inkább a hála és elismerés érzéseit tápláljátok. Tanuljatok meg szívből örülni. Szójjátok tapasztalataitok hálójába a hála aranyfonalát. Arról a jobb országról elmélkedjétek, amelyben nem lesz többé könnyhulatus, ahol nem élünk majd át több kísértést és megpróbáltatást, ahol a veszteségeknek és szemrehányásoknak hírért sem ismerik, ahol béke, öröm és boldogság uralkodik. Ebben a tekintetben szabadjára engedhetitek a képzelőerőtöket. Ezek a gondolatok örömmel és reménységgel töltenek majd el titeket, és örökre vigasztként maradnak bennetek. – *In Heavenly Places*, 36. old.

Péntek – március 24.: További tanulmányozásra

„Teljesítsétek be az én örömeimet, hogy egyenlő indulattal legyetek, ugyanazon szeretettel viseltetvén, egy érzésben, egyugyanazon indulattal lévén.” (Fil 2:2)

Elérkezett a teljes körű reformok ideje. Amint kezdetét veszi a lelki megújulás, az imádság lelkülete minden hívőt a gyülekezeti viszály lelkületének elűzésére fog buzdítani. Akik addig nem éltek keresztyén közösségben, közeledni fognak a gyülekezethez. Egy bizonyos területen munkálkodó tag más egyháztagoknak is segíteni fog a Szentlélek felfedezésében. Nem lesz zűrzavar, mivel minden összhangban áll a Lélek gondolataival. A hívők közti sorompók felemelkednek, Isten szolgálai ugyanazokat az igazságokat fogják hirdetni. Az Úr közreműködik velük. Mindannyian megtanulják az imádságot, amelyre Krisztus tanította a tanítványait: „Jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, miként a mennyben, úgy a földön is!” (Mt 6:10)

Szörnyű csapásokról hallok, amelyek egyik hétről a másikra következnek be, és felteszem magamban a kérdést: Mit jelentenek ezek? Rettentő sebességgel bontakozik ki a legborzalmasabb katasztrófák sora. Gyakran hallunk földrengésekről, tornádókról, tűz okozta pusztításról, árvizekről, amelyek emberek életét és anyagi javak pusztulását követelik! Ezeket a katasztrófákat látszólag szeszélyes, kaotikus erők okozzák, valójában azonban kiolvasható belőlük Isten célja. Urunk eszközként használja fel ezeket, hogy ráébressze az emberiséget – férfiakat és nőket egyaránt – a rájuk leső veszélyre.

Krisztus eljövetele sokkal közelebb van, mint volt a hitünk kezdetén. A nagy küzdelem végéhez közeledünk. Isten megítéli a földet. Erőtelmes figyelmeztetést kaptunk: „Azért legyetek készen ti is; mert amely órában nem gondoljátok, abban jön el az embernek Fia.” (Mt 24:44) – *Ye Shall Receive Power*, 285. old.